

bleve udstationerede som alle andre Remonter hos private Foderværter. De faa kun 33 Øre om Dagen, og der er altid, i alt Fald i Jylland, hvor jeg er kendt, Tilbud nok, der er altsaa flere, der ville have Hestene, end der kan faa dem. I dette Tilfælde vilde den Sum, der kom paa hver Hest, kun blive 120—130 Kr. om Aaret, og det er noget ganske andet. Den ærede Ordfører mente, at det var mærkeligt, at Foderværterne saa ikke beholdt Hestene det Aar for at tage den større Pris, men jeg kan her slutte mig til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup). Det kunne de private Foderværter nemlig ikke selv bestemme noget om. Naar de ville beholde Hestene, til de ere 4 Aar, ere de undergivne de Priser, som herske paa Markedet med Hensyn til Hestenes virkelige Værdi.

Med Hensyn til denne Sag har jeg endnu nogle Bemærkninger at gøre. Rigsdagen blev i Fjor indbudt til at se Depotet fra Løjtegaard, da det var kommet her ind paa Kasernen ude paa Amager. Der var jo ogsaa en Del af os der ude, hvoriblandt jeg. Men jeg blev skuffet, og grundigt skuffet. Jeg havde nemlig troet, at Hestene havde en større Værdi, end de viste sig at have. Jeg er en gammel Hesteopdrætter og bilder mig derfor ind at have en Smule Forstand paa Heste, og selv om de Heste, jeg beskæftiger mig med, ere af en anden Type, tror jeg dog, at jeg har saa megen Forstaaelse af Heste, at jeg kunde se, at det, her blev præsteret, var ikke noget, som man kunde kalde godt, det kunde tværtimod nærmest fortjene en helt anden Betegnelse. Jeg blev, som sagt, skuffet, for mit Hovedindtryk var, at det ikke var gode Dyr. Der var enkelte gode Dyr imellem, men den allerstørste Part var daarlige, det tør jeg sige overfor den Kommission, som har staaet for Indkøbene.

Der hændte en anden Ting, som var ret pudsigt. Hestene bleve foreviste os paa den Maade, at de bleve trukne frem og holdte an foran os, og saa blev der givet en ganske kort Beskrivelse af hver enkelt, hvorefter de bleve mønstrede. Men denne Mønstring var noget af det mest ejendommelige, jeg har set. I det Øjeblik, de bleve trukne frem, var der en Officer, der anmodede Karlen om endelig at trave Hesten roligt. Naar Hesten saa skulde trave, tog Officeren et Lommetørklæde og skraldede med det, og var Hesten ikke urolig for, blev den det nu, naar den skulde til at trave, saa at det blev Spring og Galop og ikke Trav. Ikke en eneste

af os kunde se, om Hesten kunde trave regelmæssigt eller ikke. Det var den mærkeligste Travpræstation, man kunde se. Det Indtryk, jeg fik, var, at den Kommission, der stod for Indkøbet af Hestene, kun havde een Maalestok for at bestemme Værdien, og det var, om Hestene kunde komme hurtigt frem eller ikke, men det er ikke tilstrækkeligt. Naar man vil købe Heste, som skulle kunne udrette noget og holde en Del Aar, maa der noget mere til end at kunne udvikle en stor Hurtighed i nogle faa Sekunder. Der skal Udholdenhed til, de 2 Egenskaber skulle parres med hinanden. Men Udholdenhed vare disse Heste ikke i Besiddelse af, og derfor tror jeg, vi ere inde paa en forkert Vej. Jeg tror, at skal Hæren forsynes med Heste, der due noget, skulle vi have den Kommission, der staaer for Indkøbet, anderledes sammensat. Jeg tror, vi maa have Mænd i denne Kommission, der have Forstand paa Heste og Forstaaelse af, hvordan de skulle være, naar de skulle svare til det Formaal, hvortil de skulle bruges. Jeg henstiller til Udvalget og Ministeren, om der ikke bør gøres Skridt i den Retning, at Remontekommissionen sammensættes saaledes, at praktisk dygtige Folk, der virkelig have Forstand paa Heste, komme ind i den i saa stort Antal, at de ere de militære overlegne, saa tror jeg, at vi faa Heste, der ere meget bedre. Dette henstiller jeg til Udvalget og Ministeren, for af det, vi saa i Fjor, fik jeg det Hovedindtryk, at den nuværende Maade er forfejlet. Der var nok enkelte Heste imellem, som kunde gaa an, men de fleste vare meget daarlige Dyr.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Maa jeg straks med Hensyn til det af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) nævnte Spørgsmaal gøre den Bemærkning, at jeg har haft den Ære, om jeg saa maa sige, da jeg var Soldat, at gøre Tjeneste ved Artilleriet under den Mand, der den Gang var Formand for Remontekommissionen; og ganske vist tør jeg ikke maale mig med det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) i Retning af Forstand paa Heste, men nogen Forstand derpaa bildte jeg mig allerede den Gang ind, jeg havde, og jeg maa tilstaa, at den Officer, jeg den Gang tjente under, og som var Formand for Remontekommissionen, havde endogsaa for Bønder og Hesteopdrættere ualmindelig god Forstand paa Heste. Saa dette, at det er Officerer, der sidde i Re-